

się nasiona przechować bez szkody. Nasiona *Arachis hypogaea* L. trzymane przez cztery lata w temperaturze od $-1,0$ do -18°C , zachowały zdolność kiełkowania w 100%, a przechowywane w $+27^{\circ}\text{C}$ nie kiełkowały wcale. Podobny jest wpływ wilgotności i warunków atmosferycznych. Ilustrują to obserwacje kiełkowania sześćioletnich nasion *Glycine soja*. Nasiona w atmosferze beztlenowej zachowały 92% siły kiełkowania, w późni 100%, a pozostawione na powietrzu straciły ją zupełnie. Ze wzmianek w literaturze wynika, że po dziesięciu latach przechowywania żywotność zachowały nasiona następujących gatunków: *Allium cepa* L., *Brassica campestris* L., *Apium graveolens* L., *Linum usitatissimum* L., *Melilotus* sp., *Nicotiana tabacum* L., *Nicotiana rustica* L., *Oenothera biennis* L., *Rumex crispus* L., *Thlaspi arvense* L., *Verbascum* sp. i *Triticum* sp.

LITERATURA

- Biasutti Owen E., 1957. *The Storage of Seeds for Maintenance of Viability*. London.
- Formanowiczowa H., 1957. Zmiany siły i energii kiełkowania nasion po zbiorze u niektórych roślin leczniczych. *Biul. Inst. Roślin. Lecz.*, nr 3, Poznań.
- 1960. Badanie żywotności nasion roślin leczniczych przechowywanach przez szereg lat. *Biul. Inst. Roślin Lecz.*, nr 6, Poznań.
- Heeger E. F., 1956. *Handbuch des Arznei-Gewürzpflanzenbaues Drogengewinnung*. Berlin.
- Lityński M., 1955. Wpływ temperatury środowiska na żywotność nasion niektórych gatunków roślin warzywnych. *Acta Agrobotanica*, III. Warszawa.
- Osnovy sortowodno-siemiennogo dieła po lekarstwienym rastieniam. 1959. Wyd. 12, Moskwa.
- Sengbusch R., 1955. *Die Erhaltung der Keimfähigkeit von Samen bei tiefen Temperaturen*. Der Züchter, nr 6, Berlin.

WANDA WRÓBEL-STERMIŃSKA
Ogród Botaniczny UJ

KILKA UWAG O UPRAWIE *OENOTHERA MISSOURIENSIS* SIMS.

Spośród stu gatunków rodzaju wiesiołek — *Oenothera* (z rodziny *Oenotheraceae*) na szczególną uwagę zasługuje *O. missouriensis* Sims (syn. *O. macrocarpa* Pursh, *Megapterium missouriense* Spach) jako roślinaw ielce dekoracyjna, a rzadko spotykana. Gatunek ten, podobnie jak i występujące w naszej florz wiesiołek dwuletni i wiesiołek wąskolistny (*O. biennis* L. i *O. muricata* L.) pochodzą z Ameryki Północnej, gdzie rosną na stanowiskach suchych i górzystych.

O. missouriensis jest rośliną trwałą, o pędach drewniejących, płożących się, nabiegłych czerwono. Jej lancetowate sztywne liście za młodu są lekko omszone, mają brzegi nieznacznie ząbkowane. Okres kwitnienia trwa od czerwca do listopada, a nawet przy pogodnej, suchej jesieni do grudnia (1960 r.). Duże, 4-płatkowe zło-

cistożółte kwiaty, o silnie wydłużonym dnie kwiatowym, wyrastają pojedynczo z kątów liści. Owoc — czterokanciasta, oskrzydłona, wielonasienna, sucha torebka — pęka na szczycie.

Roślina w uprawie ogrodowej lubi glebę suchą i lekką oraz miejsca o wystawie słonecznej, południowej; w miejscach zacienionych rozwija się gorzej i kwitnie

Ryc. 1.

1 — kwitnąca gałązka *Oenothera missouriensis* Sims, 2 — owoc-torebka.

słabo. W latach o nadmiernych opadach nie zawiązuje owoców. Optymalne warunki rozwoju znajduje na glebie, złożonej z jednej części gleby kompostowej, dwu części liściowej i jednej części piasku.

O. missouriensis rozmnaża się łatwo z nasion, które wysiewa się wiosną lub w pierwszej połowie lata. Nasiona kiełkują po kilku dniach. Młode siewki na zimę należy lekko okryć i dopiero na następny rok wiosną przesadzić na miejsce stałe. Próby wegetatywnego rozmnażania dały również wyniki dodatnie. Pędy najlepiej jest sadzonkować w lipcu, w piasku, w oknie inspektowym.

Opisauy gatunek jest godny polecenia zwłaszcza jako materiał przy obsadzaniu skałek, murków skalnych i alpinarium.